

Polsko-rosyjskie związki literackie

Nie często czytamy poezję na co dzień. Tym bardziej rzadko mamy możliwość porównania wierszy słynnych poetów rosyjskich z ich polskim przekładem, i odwrotnie. A przecież tacy rosyjscy mistrzowie jak M. Cwietajewa, A. Achmatowa, B. Pasternak i inni są również znani i cenieni w Polsce. Wielu polskich poetów podejmowało się tłumaczenia ich poezji.

„Strona Literacka” – to nowa rubryka, w której będziemy zamieszczać oryginalne wiersze rosyjskich albo polskich poetów i podawać obok wersję przetłumaczoną (na język polski bądź rosyjski odpowiednio).

W tym numerze pisma proponujemy Państwu uwadze dwa wiersze Anny Achmatowej w przekładzie polskich poetów. Są to „Czytelnik” w przekładzie Jerzego Litwiniuka i „Poeta” w przekładzie Jarosława Iwaszkiewicza. (red.)

Читатель	Czytelnik	Поэт	Poeta
Не должен быть очень несчастным И, главное, скрытым. О нет! Чтоб быть современнику ясным, Весь настежь распахнут поэт.	Nie ma prawa być zbyt nieszczęsny, Skruty też – bez żadnej wątpliwości! Chcąc dostępnym być dla współczesnych Poeta otwiera się na oścież.	Подумаешь, то же работа – Беспечное это житьё: Подслушать у музыки что-то И выдать шутя за своё.	Pomyślisz, cóż to za robota, To łatwe życie skąd się wzięło? Podслуhać gdzieś muzyczny motyw I żartem wydać za swe dzieło.
И рампа торчит под ногами, Всё мертвенно, пусто, светло, Лайм-лайта холодное пламя Его заклеяло чело.	Pod stopami ma krawędź rampy, Scena zaś jest jasna, martwa, pusta. Zimne światło punktowej lampy Kreśli znaki na czole i ustach.	И, чьё-то весёлое скерцо В какие-то строки вложив, Поклясться, что бедное Так стонет средь блестящих нив.	I czyjeś tam wesole scherzo Ułożyć w wierszyk zaniedbany, Przysięgać, że tak biedne serce Płacze wplątane w lśniące lany.
А каждый читатель как тайна, Как в землю закопанный клад, Пусть самый последний, случайный, Всю жизнь промолчавший подряд.	A czytelnik jak skarb – każdy inny, Głęboko kryjący tajemnicę. Nawet ten pośledni, okazyjny, Co przemilczeć zdążył całe życie.	А после подслушать у леса, У сосен, молчаливица на вид, Пока дымовая завеса Тумана повсюду стоит.	A potem lasu podsłuchiwać I sosen, co z pozoru nieme, Dopóki mgła opada siwa Pnie okrywając aż do ziemi -
Там всё, что природа запрещает, Когда ей угодно от нас. Там кто-то беспомощно плачет В какой-то назначенный час.	Wszystko tam jest, co chowa na dnie Przed oczyma twymi natura. Там ktoś płaczem wybuchu bezradnie, Gdy godzina przyszła – nie wiesz która.	Налево беруи направо, И даже, без чувства вины, Немного уж жизни лукавой, И всё у ночной тишины.	Ściągam i z prawa, ściagam z lewa, I nawet mnie to nie kłopotce, Coś z życia, które chytrze śpiewa - I wszystko z milczącej nocy.
И сколько там сумрака ночи, И тени, и сколько прохлады, Там те незнакомые очи До света со мной говорят,	Ile tam się ciemności przetoczy, Ile cienia i chłodu pogmatwa, Wszystko owe nieznajome oczy Wypowiedzą do mnie w kręgu światła.	Лето 1959 Комарово	Лато 1959 Комарово JAROSŁAW IWASZKIEWICZ
За что-то меня упрекают И в чём-то согласны со мной... Так исповедь льётся немая, Беседы блаженнейшей зной.	Jakiś błąd mój zdołają wyłowić, A w czymś innym zgadzają się ze mną... Tak odbywa się niema spowiedź, Obecnością żyjemy wzajemną.	Jarosław Iwaszkiewicz (1894 - 1980)	nie wpisuje się w dominujące nurdy. Wiersze zawierają wspomnienia z podróży, impresje wywołane krajobrazami. Posługują się zarówno stylem kunsztownym, jak i prostym. W tomie Plejady zastanawiał się nad przemijaniem i nieuchronnością śmierci. Przyjmował wobec niej stoicką postawę pogodzenia się. Kolejne tomiki pogłębiają te zainteresowania filozoficzne. W tomie Mapa pogody poeta dokonuje rozrachunku swojego życia i żegna się ze światem. Język późnych utworów stał się prosty i oszczędny. We wszystkich utworach obecna jest nuta melancholii i tęsknoty za czymś nieokreślonym.
Наш век на земле быстротечен И тесен назначенный круг, А он неизменен и вечен – Поэтаневедомый друг.	Prędko goni nasz wiek pośpieszny I niechybnie dojdziemy do mety. Pozostaje nam wierny i wieczny - Nieznajomy przyjaciel poety.	Urodził się i wychował na Ukrainie. W dwudziestoleciu międzywojennym był członkiem grupy poetyckiej „Skamander”. Po wojnie pełnił różne funkcje społeczne (prezes Związku Literatów Polskich, poseł, redaktor naczelny „Twórczości”). Powojenne tomiki poezji: Ody olimpijskie (1948), Warkocz jesieni... (1954), Jutro żniwa (1963), Xenie i elegie (1970), Mapa pogody (1977). Proza: Matka Joanna od Aniołów (1946), Sława i chwala (1956-62).	Powojenna poezja Iwaszkiewicza
Лето 1959 Комарово	Лато 1959 Комарово		
	JERZY LITWINIUK		
Jerzy Litwiniuk Ur. 1923 – poeta, tłumacz literatury skandynawskiej , niemieckiej i rosyjskiej. Dokonał pierwszego oryginalnego tłumaczenia	„Kalevali”, wielkiego eposu literatury fińskiej. Współpracownik Centrum Informacyjnego o obywatelach polskich represjonowanych represjonowanych ZSRR.		Przygotował Wasilij Wasiliew